

Věc C-513/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce**Datum doručení:**

13. října 2020

Předkládající soud:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

1. července 2020

Odvolatel:

Autoridade Tributária e Aduaneira (daňový a celní úřad)

Odpůrkyně:

Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

Supremo Tribunal Administrativo**(Nejvyšší správní soud)**

[omissis]

ROZHODNUTÍ SENÁTU PRO DAŇOVÉ SPORY NEJVYŠŠÍHO
SPRÁVNÍHO SOUDU**I. Skutečnosti předcházející sporu**

I.1. Rozsudkem ze dne 14. června 2018 Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (správní a daňový soud ve Viseu) vyhověl správní žalobě podané společností Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A. a v důsledku toho

- a. částečně zrušil napadené daňové výměry (DPH a úroky z prodlení za zdaňovací období 2010, 2011 a 2012) v rozsahu, v němž neuznávají osvobození od DPH u částek vybraných z titulu „lázeňské registrace“ a poskytování služeb v rámci „klasické lázeňské léčby“, a provedl odpovídající opravu v opačném smyslu, pokud jde o odpočitatelnou DPH;

- b. zrušil implicitní rozhodnutí o zamítnutí odvolání pod č. [omissis];
- c. zrušil zamítavá rozhodnutí vydaná v rámci autoremedury pod č. [omissis];

1.2. Vzhledem k tomu, že zástupce Fazenda Pública (státní pokladna) s uvedeným rozsudkem nesouhlasil, podal odvolání k Supremo Tribunal Administrativo, ve kterém uvedl řadu argumentů, jež byly zakončeny následujícími závěry:

A – Projednávané odvolání směřuje proti rozsudku vydanému dne 14. června 2018 v rozsahu, v němž uvádí, že opravy pro účely DPH provedené z důvodu, že lázeňská registrace podléhá DPH a není osvobozena od daně, v důsledku čehož byly zrušeny napadené výměry (výměry DPH a úroků z prodlení za zdaňovací období 2010, 2011 a 2012, které byly vydány z úřední povinnosti), jsou v rozporu se zákonem, zejména s článkem 9 CIVA,

B – Základní právní otázkou, o níž je třeba v projednávané věci rozhodnout, je, zda se na určité služby poskytované žalobkyní vztahuje osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH) stanovené v čl. 9 odst. 2 příslušného zákona, konkrétně proto, že jde o „činnosti úzce související s lékařskou a zdravotní péčí“.

C – Aby bylo možné podat odpověď, je třeba vyložit normu, která stanoví osvobození, a pokusit se vyložit, nakolik je to možné a nezbytné, její pojmy, a dále vyložit skutkový stav, aby bylo možné určit, zda se na něj může vztahovat případ upravený danou normou.

D – Důvody, na nichž je založeno toto odvolání, souvisejí s oběma otázkami: výkladem normy a výkladem skutkového stavu.

E – Článek 9 odst. 2 Código do IVA (zákon o DPH, dále také „CIVA“) (ustanovení o osvobození od daně) musí být vykládán v souladu s unijním právem a s příslušnou judikaturou Soudního dvora.

F – Toto zákonné ustanovení provádí do vnitrostátního práva čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“).

G – Ustanovení CIVA musí být vykládáno v souladu s výkladem uvedeného ustanovení unijního práva ze strany Soudního dvora: v unijním právu platí již dlouho ustálená zásada, že soudy členských států jsou povinny vykládat veškeré vnitrostátní právo v souladu s unijním právem (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2006, C-212/04, Adeneler a další).

H – Ze samotného znění článku 132 směrnice o DPH vyplývá, že osvobození od daně, která stanoví, jsou pro státy závazná, pokud jde o jejich oblast působnosti. Členské státy nesmějí - vyjma výslovně stanovených výjimečných případů - přestat považovat činnosti uvedené v tomto článku za osvobozené od daně a

mohou je osvobodit od daně jen v rozsahu, v němž je toto osvobození stanoveno. To konstatuje Soudní dvůr v rozsudku Skatteverket (rozsudek ze dne 21. března 2013, C-91/12, PFC Clinic AB).

I – Podle ustálené judikatury Soudního dvora představují osvobození od daně stanovená v článku 132 směrnice o DPH autonomní pojmy unijního práva, jejichž účelem je zabránit rozdílům v používání režimu DPH mezi jednotlivými členskými státy (rozsudek ze dne 25. února 1999, C-349/96, CPP, bod 15; rozsudek ze dne 15. června 1[9]89, 348/87, Stichting Uitvoering Financiële Acties v. Staatssecretaris van Financiën, bod 11, a rozsudek ze dne 28. ledna 2010, C-473/08, Eulitz, bod 25).

J – Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že osvobození od daně stanovená v článku 132 směrnice o DPH neosvobozují od DPH všechny činnosti ve veřejném zájmu, ale pouze ty činnosti, které jsou v tomto ustanovení vyjmenovány a velmi podrobně popsány (viz zejména rozsudky ze dne 11. července 1985, Komise v. Německo, 107/84, bod 17; ze dne 20. listopadu 2003, d'Ambrumenil a Dispute Resolution Services, C-307/01, bod 54, jakož i Eulitz, bod 26).

K - Výklad těchto pojmů nicméně musí být v souladu s cíli sledovanými těmito osvobozeními a musí splňovat požadavky zásady daňové neutrality, která je vlastní společnému systému DPH. Toto pravidlo restriktivního výkladu tak neznamená, že by měly být výrazy použité k vymezení osvobození uvedených ve zmíněném čl. 132 odst. 2 vykládány způsobem, který by účinky těchto osvobození vyloučil (viz zejména rozsudek ze dne 14. června 2007, Haderer, C- 445/05, bod 18 a citovaná judikatura, jakož i výše uvedený rozsudek Eulitz, bod 27 a citovaná judikatura).

L - Jak pojem „lékařská péče“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, tak pojem „poskytnutí lékařské péče“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. c) uvedené směrnice se tedy týkají služeb, které mají za cíl diagnostikovat, ošetřovat a v co největším možném rozsahu léčit nemoci nebo zdravotní obtíže (viz rozsudky ze dne 21. března 2013, C-91/12, PFC Clinic, bod 25, a ze dne 10. června 2010, C-86/09, Future Health Technologies, body 37 a 38).

M - Článek 132 odst. 1 písm. b) musí být vykládán restriktivně: pojmy použité pro stanovení osvobození od daně uvedená v článku 132 směrnice je třeba vykládat striktně, jelikož představují výjimky z obecné zásady, podle které je DPH vybírána z každého poskytnutí služeb za protiplnění uskutečněného osobou povinnou k dani.

N – Kromě toho, použití tohoto článku Soudním dvorem ve věci De Fruytier (rozsudek ze dne 2. července 2015, C-334/14, De Fruytier) a ještě více ve věci Klinikum Dortmund (rozsudek ze dne 13. března 2014, C-366/12, Klinikum Dortmund), oba v oblasti zdravotní péče, ukazuje, že Soudní dvůr v současnosti vykládá ustanovení, která osvobozují lékařskou a zdravotní péči od DPH, restriktivně.

O – Soudní dvůr se nemohl vyjádřit jasněji: účelem ustanovení je osvobodit od daně poskytování lékařské péče v úzkém smyslu.

P – Z rozsudku Soudního dvora lze vyvodit, že aniž je třeba provádět obzvláště striktní výklad „terapeutického cíle“ činnosti, je třeba ustanovení vykládat restriktivně, takže pouze lékařská péče v úzkém slova smyslu a činnosti, které jsou s ní „úzce související“, musí být považovány za činnosti, na které se vztahuje osvobození od daně.

Q – Sporné ustanovení — čl. 9 odst. 2 CIVA — upravuje dvě skutečnosti nebo situace: i) „lékařská a zdravotní péče“ a ii) „činnosti úzce s ní související“. Větší pochybnosti podle všeho nevyvolává to, že vzhledem ke skutkovým okolnostem projednávané věci lze uvažovat pouze o kvalifikaci coby „činnosti úzce související s lékařskou a zdravotní péčí“.

R – Odpovídajícím výrazem uvedeným v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH je „poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti“.

S – Směrnice o DPH v článku 132 ani jinde neobsahuje definici pojmu „činnosti úzce související s nemocniční a lékařskou péčí“.

T - Pokud jde o částku vybíranou z titulu lázeňské registrace, soud prvního stupně pouze konstatuje, že „[...] vzhledem k tomu, že tato částka je vybírána za zpřístupnění lázeňských procedur, které se již považují za osvobozené od DPH, je třeba mít za to, že tato částka je rovněž osvobozena od daně, neboť je vybírána výlučně po lékařské prohlídce a pokud lázeňskou proceduru předepsal kvalifikovaný lékař“. Při vší účtě, která nemůže bránit zahájení debaty v tomto ohledu, není postoj předkládajícího soudu poznamenáný tím, že nedodržel povinnost vykládat dotčená ustanovení restriktivně?

U – Vraťme se k rozsudku De Fruytier a ověřme, zda v něm Soudní dvůr použil koncept činností úzce souvisejících s nemocniční a lékařskou péčí odpovídajícím způsobem: Jedná se o „činnost prováděnou před nebo po poskytnutí (diagnostické) služby, se kterou souvisí nebo k níž se vztahuje v tom smyslu, že přispívá k jejímu uskutečnění“, takže ji lze považovat za vedlejší nebo pomocnou k hlavní činnosti? Jedná se o činnost, která „třebaže nepředstavuje pro klienta sama o sobě účel, umožňuje zajistit, že hlavní služba bude kvalitnější nebo poskytnuta za lepších podmínek“? [výrazy v uvozovkách vyjadřují koncepční přístup právní nauky v tomto ohledu, zejména LAIRES, Rui (2012), *O IVA nas Atividades Culturais, Educativas, Recreativas, Desportivas e de Assistência Médica ou Social*, Coimbra: Almedina I IDEFF, s. 133–4, a NEVES, Filipe Duarte (2010), *Código do IVA e Legislação Complementar, Comentado e Anotado*, Porto: Vida Económica, s. 178).

V – V obou případech je odpověď samozřejmě kladná. Přesto podle Soudního dvora nejde o činnost úzce související se zdravotní péčí. To ukazuje, že definice právní nauky nejsou v souladu s nedávnou judikaturou Soudního dvora.

X – Na podporu tohoto stanoviska je třeba poukázat na další rozsudek Soudního dvora vydaný ve věci C-366/12 (rozsudek ze dne 13. března 2014, C-366/12, Klinikum Dortmund), ve kterém Soudní dvůr dospěl nakonec k závěru, že na dodání cytostatických léků nemocniční lékárnou onkologickým pacientům v rámci ambulantní léčby se nemůže vztahovat osvobození od DPH. I když je pravda, že v uvedené věci nebyl zkoumán pojem „úzce související činnosti“, diskuse je přesto užitečná ke zdůraznění, nakolik byl výklad osvobození od daně týkajících se zdravotní péče ze strany Soudního dvora v roce 2015 restriktivní.

Y – Na základě obou výše uvedených věcí Soudního dvora nelze definovat pojem „činnosti úzce související“ s lékařskou a zdravotní péčí, ale lze uvést, že Soudní dvůr vyžaduje restriktivní výklad dotčeného ustanovení.

Z - Na druhé straně věc De Fruytier vytyčuje dosud jedinou platnou dělicí linii: činnost, která má k „hlavnímu“ poskytování zdravotní péče vztah stejně či méně přímý než jaký byl dán v uvedené věci, nelze považovat za „činnost úzce související s lékařskou a zdravotní péčí“.

AA – Z výše uvedeného lze vyvodit, že částku vybíranou žalobkyní z titulu lázeňské registrace nelze kvalifikovat jako „činnost úzce související“ s lékařskou nebo zdravotní péčí.

AB - [omissis] V napadeném rozsudku se s odkazem na zprávu o daňové kontrole a její příslušné přílohy konstatuje následující: částka vybíraná osobou povinnou k dani (žalobkyní) z titulu „lázeňské registrace“ se platí pouze jednou ročně; její platba neznamena provedení procedur, jelikož návštěvníci mají po zaplacení uvedené registrace pouze nárok zakoupit si procedury, které chtějí, nikoliv nárok absolvovat je.

AC - Proto [omissis]: „[...] v projednávaném případě je nesporné, že platba ‚lázeňské registrace‘ ze strany návštěvníků neodpovídá platbě lékařských služeb, takže nejde o skutečné poskytnutí zdravotní péče, či ochrany, prevence nebo uzdravení, a nevztahuje se tedy na ni osvobození od daně stanovené v odstavci [1] ani osvobození v odstavci 2 článku 9 CIVA.“

AD - Kromě toho, [omissis] z informací uvedených v návrhu na zamítnutí odvolání v rámci autoremedury [omissis] lze dovodit, že nařízení 15401 ze dne 20. dubna 1928 (právní předpis, kterým se řídila lázeňská zařízení), upravoval institut „registračního poplatku“ takto: k registraci mohlo dojít až poté, co byl návštěvník vyšetřen hlavním lékařem nebo lékařem se specializací na balneologii oprávněným vykonávat praxi v lázeňském zařízení; k registraci došlo poté, co lékař pověřený vyšetřením řádně vyplnit kartu pacienta; registrace vyžadovala zaplacení poplatku, bez něž návštěvník nemohl zahájit lázeňské procedury. Nařízení 15401 ze dne 20. dubna 1928 bylo zrušeno nařízením s mocí zákona č. 142/2004 ze dne 11. června 2004, které již registrační poplatek nestanoví, takže uvedený institut již není upraven zákonem.

AE - Kromě toho „odkazy na dokumenty, které jsou již založeny ve spisu, nelze považovat za skutková tvrzení, neboť všechny procesní okolnosti musí být známy z úřední povinnosti“, viz Jorge Lopes de Sousa, *CPPT anotado e comentado*, 6. vydání, s. 225, který odkazuje na rozsudky STA [*omissis*].

AF – Platba variabilní částky z titulu „registrace“ ze strany návštěvníků neodpovídá platbě za lékařskou péči poskytovanou v nemocnicích v rámci hospitalizaci nebo služby poskytované lékaři, zubními lékaři, porodními asistentkami, zdravotními sestrami nebo pomocným zdravotnickým personálem, ale nároku využít řadu služeb, jak uvádí žalobkyně; „je to způsob, jakým návštěvníci získají přístup k lékařské prohlídce nebo k předepsaným procedurám“, takže nejde o skutečné poskytnutí zdravotní péče, či ochrany, prevence nebo uzdravení, a nemůže se tedy na ni vztahovat osvobození od daně stanovené v odstavci 1 ani osvobození v odstavci 2 článku 9 CIVA.

AG - Soud dospěl k opačnému závěru: soud prvního stupně má za to, že vzhledem k tomu, že tato částka je vybírána za zpřístupnění lázeňských procedur, které se již považují za osvobozené od daně, je třeba mít za to, že tato částka je rovněž osvobozena od daně, neboť je vybírána výlučně po lékařské prohlídce a pokud uvedené procedury předepsal kvalifikovaný lékař. To je jediné odůvodnění dosaženého závěru.

AH – V rozsudku není uveden sebemenší argument dokládající, proč sporné akty spadají (alespoň implicitně) pod pojem „činnosti úzce související se [zdravotní péčí] prováděné nemocnicemi, klinikami, zdravotnickými zařízeními a dalšími zařízeními téže povahy“.

AI - Není zřejmé, jak uvedený soud mohl dospět k tomuto závěru, jelikož to nevyplývá ze zákona, nebyl předložen žádný výkladový argument a jeho výklad nepodporuje žádný odkaz na právní nauku nebo judikaturu.

AJ – Jak již bylo uvedeno, judikatura dosud nevymezila pojem „činnosti úzce související s nemocniční a lékařskou péčí“. Nejspolehlivější informací, kterou máme o jeho použití v konkrétním případě, je výklad tohoto pojmu, který Soudní dvůr podal ve věci *De Fruytier*. Soudní dvůr měl přitom za to, že přeprava krve do laboratoře nepředstavuje související činnost.

AK – Vzhledem k výše uvedenému je třeba mít za to, že uvedenou lázeňskou registraci nelze kvalifikovat jako činnost „úzce související s lékařskou a zdravotní péčí“, přičemž nebyl prokázán opak.

AL - Pokud o dotčené otázce panují vážné pochybnosti, je třeba předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, a řízení o odvolání přerušit do doby, než Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodne.

Vzhledem k výše uvedenému je požadováno, aby bylo vyhověno projednávanému odvolání a napadený rozsudek byl zrušen, s právními důsledky, které z toho vyplývají.

I.3. Odpůrkyně předložila vyjádření k odvolání, ve kterém formulovala řadu návrhových žádání v tom smyslu, že „je namíste odvolání zamítnout a potvrdit napadený rozsudek“.

I.4. Státní zástupce přidělený k tomuto soudu vydal stanovisko, ve kterém dospěl k závěru, že:

„Napadený rozsudek je třeba ve sporné části zrušit.

Odvolání je třeba vyhovět a zrušit napadený rozsudek ve sporné části, nebo, pokud soud dospěje k závěru, že dotčená otázka vyvolává vážné pochybnosti, je třeba předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a řízení přerušit.“

II. Předmět odvolání

Vzhledem k tomu, že odvolání směřuje proti části napadeného rozsudku, která je v neprospěch Autoridade Tributária, je jeho cílem určení, že na částky vybrané z titulu „*lazeňské registrace*“ *se nevztahuje osvobození od DPH, jelikož nejsou „činnostmi úzce souvisejícími s lékařskou a zdravotní péčí“* ve smyslu čl. 9 odst. 2 zákona o DPH a čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 (směrnice o DPH).

Pokud použití posledně uvedeného ustanovení vzbuzuje pochybnosti, bude třeba posoudit, zda uvedená otázka musí být předložena Soudnímu dvoru v rámci řízení o předběžné otázce a zda je třeba řízení přerušit.

III. Odůvodnění

III. 1. Skutkový stav

Ze skutkových okolností, které jsou podle napadeného rozsudku prokázány, zejména vyplývá, že žalobkyně vybírala od návštěvníků lázní Alcafache, které jsou považovány za jednotku primární péče, nespádající pod Serviço Nacional de Saúde (národní zdravotní služba) a bez možnosti hospitalizace, částky z titulu „*lazeňské registrace*“, které v roce 2010 činily 87 003,00 eur, v roce 2011 to bylo 72 654,00 eur a v roce 2012 dosáhly 55 627,50 eur, jak vyplývá ze zápisu z daňové kontroly, ze kterého vycházejí výměry DPH, jež vydal z úřední povinnosti daňový úřad se sazbou 23 % plus úroky z prodlení.

Dále podle znění tohoto zápisu [*omissis*]:

„[...] Když se návštěvník obrátí na recepci a oznámí recepčnímu, o jakou službu má zájem, lze postupovat dvěma způsoby:

1. Pokud si návštěvník přeje službu v rámci ‚klasické lázeňské léčby‘, musí nejprve absolvovat lékařskou prohlídku, kterou provede některý z lékařů specializujících se na balneologii, kteří ordinují v lázních, aby mu byly předepsány procedury, jež má absolvovat.

V této fázi zaplatí návštěvník prohlídku, vedle toho částku z titulu ‚lázeňské registrace‘ (na stránkách podniku pod názvem ‚inscrição nas águas termais‘), platnou pro daný kalendářní rok, jakož i předepsané procedury (které může absolvovat rovnou nebo později, neboť lékařský předpis je platný do 31. prosince roku jeho vydání), na které osoba povinná k dani uplatňuje osvobození od DPH, přičemž faktura odkazuje na čl. 9 odst. 2 CIVA.

[Procedury] jsou hrazeny před jejich započítáním.

Na oficiální stránce podniku je uvedeno: ‚Je třeba upozornit, že všechny registrace jsou individuální a osobní a slouží ke sjednání návštěvy u lékaře. Procedury, které budou provedeny, předepíše následně náš lékař se specializací v balneologii.‘

[...]

2. Pokud má návštěvník v úmyslu zakoupit službu v rámci ‚spa termal‘ (lázeňská relaxace), není lékařská prohlídka pro procedury do 3 dnů povinná.

Návštěvník neplatí žádnou částku z titulu ‚lázeňské registrace‘, bez ohledu na to, zda absolvuje lékařskou prohlídku či nikoli.“

Rovněž podle [omissis] uvedeného zápisu:

„[...] aby mohli návštěvníci využívat procedur spadajících do kategorie ‚klasická lázeňská léčba‘, jsou vedle toho, že musí absolvovat lékařskou prohlídku, povinni zaregistrovat se.

Při registraci zaplatí návštěvník částku, kterou osoba povinná k dani nazývá ‚lázeňská registrace‘, jež ve zdaňovacích obdobích 2011 a 2012 činila 30 eur, respektive 33 eur a 36 eur a bez níž nemohou návštěvníci zahájit balneologické procedury [...]“.

Tento [omissis] zápis dále uvádí:

1. Bylo zjištěno, že návštěvníkovi je na „faktuře/pokladním dokladu na lázeňské služby“ nebo v „záloze na lázeňské služby“ účtována položka z titulu ‚lázeňské registrace“.
2. V souladu s výše uvedeným podnik dne 18. června 2014 písemně uvedl následující [omissis]:

„‚Lázeňská registrace‘ zahrnuje službu založení a každoroční aktualizace osobní karty každého návštěvníka lázní, která mimo jiné obsahuje

zdravotnickou dokumentaci (příčemž lázně Alcafache neumožňují využívat lázeňské procedury těm, kdo předtím neabsolvovali lékařskou prohlídku), a spadá pod čl. 9 odst. 2 s ohledem na oběžník [omissis]. Její platnost je omezena na jednu lázeňskou sezónu, to znamená do posledního dne daného roku, do kterého jsou lázně v provozu.“

3. Protihodnotou za povinnou platbu této částky je pouze možnost přístupu k balneologickým procedurám, které mohou být provedeny či nikoliv.
4. Částka placená osobě povinné jako „lázeňská registrace“:
 - a. je placena jednou ročně;
 - b. její platba neznamena provedení procedur;
 - c. zaplacením „registrace“ získávají návštěvníci pouze nárok koupit si procedury, které chtějí, ale nikoliv nárok absolvovat je.

Pokud jde o služby v rámci takzvané „klasické lázeňské léčby“, které zahrnují různé procedury v oblasti otorinolaryngologie/dýchacích cest a revmatologie, v napadeném rozsudku je rovněž označeno za prokázané to, že plní terapeutickou funkci, která není dána u jiného typu služeb označovaných jako „lázeňský wellness“ nebo „lázeňská relaxace“, které jsou v uvedených lázních rovněž poskytovány.

III. 2. Právní rámec

Podle čl. 9 odst. 2 zákona o DPH je od DPH osvobozeno mimo jiné:

— „poskytnutí lékařské a zdravotní péče a s ní úzce související činnosti prováděné nemocnicemi, klinikami, zdravotnickými zařízeními a dalšími zařízeními téže povahy.“

Toto ustanovení provádí do vnitrostátního práva čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 (směrnice o DPH), které rovněž stanoví, že od DPH je osvobozeno „poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti“.

Podle tohoto ustanovení CIVA se osvobození od DPH vztahuje na činnosti úzce související s „lékařskou a zdravotní péčí“, pokud jsou prováděny v „nemocnicích“ a v jiných zařízeních téže povahy.

Pokud jde nezbytné posouzení, zda existuje úzká souvislost mezi „lázeňskou registrací“ a zdravotní péčí (a poskytováním zdravotních služeb, podle znění CIVA), není ve světle kritérií již vymezených Soudním dvorem jasné, zda uvedené částky vybírané z titulu „lázeňské registrace“ musí být považovány za úzce související s touto péčí.

Některé skutečnosti mohou vést k takovému závěru, například skutečnost, že [„lázeňská registrace“] zahrnuje službu založení osobní karty každého návštěvníka obsahující zdravotnickou dokumentaci, která opravňuje k zakoupení procedur spadajících do kategorie „klasická lázeňská léčba“, v jejímž případě není charakter poskytování služeb a činností osvobozených od daně zpochybněn.

Existují však pochybnosti o možnosti zahrnout uvedené částky zaplacené z titulu „lázeňské registrace“ do poskytování zdravotní péče, o kterém hovoří čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH.

Kromě toho, jak vyplývá z konzultace stránky „www.curia.europa.eu/juris/“, Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) se podle všeho ve své judikatuře dosud nevyjádřil k tomu, zda částky placené z titulu „lázeňské registrace“ podléhají DPH. Touto otázkou se nezabýval zvláště ani ve svém výše uvedeném rozsudku De Fruytier.

Konečně, s ohledem na požadavky vyplývající ze zásady přednosti unijního práva a zásady konformního výkladu, pro které je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce zásadním nástrojem - za účelem zajištění žádoucí jednotnosti výkladu a uplatňování unijního práva ve všech členských státech, jakož i soudržnosti systému soudní ochrany v rámci Unie a zásady účinné soudní ochrany práv jednotlivců - považuje tento soud za užitečné a nezbytné požádat Soudní dvůr v souladu s čl. 267 SFEU o rozhodnutí o následující předběžné otázce týkající se výkladu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH:

Mohou platby uskutečněné jako protiplnění za službu založení osobní karty každého návštěvníka obsahující zdravotnickou dokumentaci, která opravňuje k zakoupení procedur v rámci „klasické lázeňské léčby“, spadat pod pojem „úzce související činnosti“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH a být proto považovány za osvobozené od DPH?

[omissis]